

4. neděle postní – 22. 3. 2029

Návrh průběhu nedělní rodinné bohoslužby

- Vytvořte si prostředí vhodné pro modlitbu. Vystavte si kříž nebo ikonu, zapalte svíčku. Určete někoho z rodiny, kdo bude modlitbě předsedat, kdo bude číst evangelium, kdo bude přednášet přímluva atd.
- Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého
- Chvilí zpytujte svědomí. Uvědomte si ve chvíli ticha, co chcete, aby vám Bůh odpustil.
- Byls poslán uzdravovat duše, Pane: Smiluj se nad námi. - Pane, smiluj se nad námi.
Přišel jsi pozvat hříšníky, Kriste: Smiluj se nad námi. - Kriste, smiluj se nad námi.
Sedíš po pravici Otcově a zastáváš se nás, Pane: Smiluj se nad námi. - Pane, smiluj se nad námi.
Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doveď nás do života věčného.
- Modleme se: Bože, tys poslal na svět svého Syna a jeho prostřednictvím uskutečňuješ naše vykoupení; oživ víru svého lidu, abychom se s oddanou zbožností připravovali na Velikonoce. Prosíme o to skrze tvého Syna Prosíme o to skrze tvého Syna našeho Pána Ježíše Krista, neboť on s tebou žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

- *Přečtěte evangelium dnešní neděle: (Jan 9,1-41)*

Slova svatého evangelia podle Jana
Sláva tobě, Pane

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“

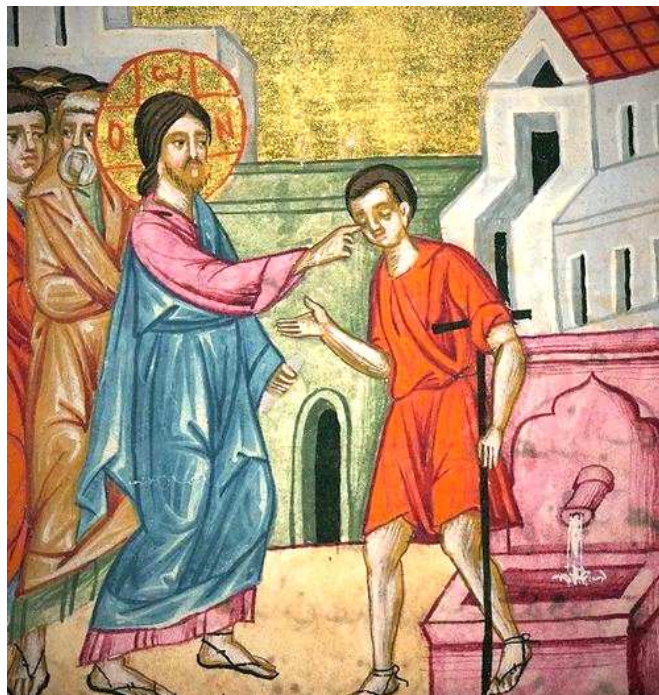
Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ - to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Sousedé a ti, kteří ho dříve viděli žebrať, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebrať?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: `Jdi k Siloe a umyj se!` Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Ptali se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“

Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“

Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“

Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je - a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale

slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil - a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho.

Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: 'Vidíme.' Proto váš hřích trvá.“

Slyšeli jsme slovo Boží – Chvála tobě, Kriste.

- *Jestli chcete, dopřejte si chvíli ticha, ve kterých se budete ptát, co je v evangeliu řečeno pro vás, a pak si přečtete následující rozjímání:*

Učedníci vidí slepce a nenapadne je nic lepšího, než vést s Ježíšem akademickou debatu na téma příčin jeho postižení: „Proč je slepý? Kdo zhrěšil?“ (Podobně, jako mnohé křesťanské kruhy se baví o tom, který hřích lidstva pravděpodobně způsobil koronavirovou infekci). Ježíš odpoví: „Je slepý proto, aby se na něm zjevily Boží skutky.“

Je to zvláštní pohled. Mohli bychom si udělat seznam všech svých vnitřních slepot, zranění, slabostí, sklonů ke hříchu, které nás štvou, mohli bychom k tomu přidat i současnou situaci karantény a obavy a úzkosti, které to ve společnosti vyvolává – a evangelium nás chce přivést k tomu, abychom se na to všechno podívali pod zorným úhlem otázky, v čem se právě v tomhle má zjevit Boží moc? Skoro jako by se chtělo říct, že onen člověk z evangelia byl naštěstí slepý – jinak by nepoznal Ježíše.

A co kdybychom se jednou podívali na své rány, pokušení, boje, úzkosti, situaci pandemie... jako na místo, kde se můžeme mimořádným způsobem setkat s Ježíšem? Možná tak, on tyto rány uzdraví, možná tak, že se v nich budu setkávat s jeho odpuštěním a přijetím, možná tak, že mě budou tato bolavá místa neustále ujišťovat o tom, jak Ježíše potřebuji, protože bez něj bych byl jako list vydaný napospas větru.

Pojďme dál. Slepce je uzdraven a když se ho sousedé a farizeové ptají, co se stalo, odpovídá jako truhlík: „Nějaký Ježíš mi potřel mi oči blátem a poslal do rybníku Siloe se umýt.“ Vnímá setkání s Ježíšem jen jako epizodu vedoucí k tomu, aby začal vidět. Přitom to mělo být naopak. Byl uzdraven proto, aby se s ním setkal.

No a proč jsme my věřící? Dělá nám to dobře? Potřebujeme pocit, že náš život někam směřuje? Potřebujeme posilu do těžkého života? Potřebujeme mít ochranu v nebi proti koronaviru? O co vlastně jde? O Ježíše, nebo o to, co ze setkání s ním získám?

Ježíš (jako by se už na to nemohl dál dívat) ho vyhledá: „Věříš v Syna člověka?“ „Kdo je to?“ „Vidíš ho! - Byl jsi uzdraven ze slepoty právě proto, abys ho mohl vidět! O nic jiného nešlo!“

- *Nyní můžete vyslovit své přimlavy. Můžete přečíst následující a přidat k nim své další osobní prosby. Všichni na ně mohou odpovídat slovy Pane, smiluj se nebo Prosíme tě, vyslyš nás.*

Bůh je schopen proměnit lidskou bídu a uzdravit nás. Upněme k němu svoji pozornost s důvěrou:

- Prosme za církev, aby v této kritické době zůstala věrná svému poslání a přinášela Krista všem potřebným.
- Prosme o Boží milosrdenství a pomoc v době eskalující pandemie koronaviru.
- Prosme za zdravotníky a záchranáře.
- Prosme zvláště za umírající a za ty, kdo nemoci podlehli.
- Prosme za lidi, kteří nemají žádnou šanci ubránit se nákaze, zvláště mezi uprchlíky.
- Prosme o Boží pomoc s udržením fungující ekonomiky a ochrany pracovních míst po celém světě.
- Prosme, aby Boží světlo prozářilo nás i celý svět naději.

Bože, ty jsi pastýř, který nás uzdravuje, chrání i občerstvuje- Prosíme tě, neopouštěj nás v této kritické chvíli. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

- *Pomodlete se Otče náš*
- *Modlitbu zakončete prosbou o požehnání. Při něm se můžete žehnat znamením kříže: Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. Amen.*
- *Na závěr můžete zazpívat vhodnou píseň*
 - *např. Laudate omnes gentes*
 - *nebo: Nedejme se k spánku svěsti (v kancionálu č. 312)*

1. Nedejme se k spánku svěsti, / bděme pod korouhví kříže, / jděme v boj za pravé štěstí, / každým krokem nebi blíže. / K nebi vede cesta jistá / těm, kdo prací každodenní / následují věrně Krista / v zápase a utrpení. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svěsti.
2. Sotva tušil vladař světský / při svém krutém rozsouzení, / že je Ježíš Nazaretský / všeho světa vykoupení. / Statečně náš Pán šel k cíli, / šel až na smrt naší vinou. / Jeho bychom opustili, / kdybychom šli cestou jinou. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svěsti.
3. Slasti světa, slávu vratkou / obětujme pro svou spásu, / odměnou nám bude sladkou / vidět věčně Boží krásu. / Obětujme svoje žití, / oddejme se Bohu cele, / ať pak můžeme věčně zříti / v nebi svého Spasitele. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svěsti.
4. Ještě dřív, než dojdeme k Pánu, / než nás k hodům lásky přijme, / v bílém šatě nebešťanů / už na této zemi žijme; / osvíceni božskou září, / v srdci živé slovo Páně, / s láskou v oku, s mírem v tváři / pojďme s Kristem odhodlaně. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svěsti.